

56^e Jaargang

Donderdag 25 februari 2021

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie *Ambtelijke praktijk*

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd *Sprekend verleden*

Overgave

Toen zeide de koning tot Zadok: Breng de ark Gods weder in de stad; indien ik genade zal vinden in des HEEREN ogen, zo zal Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten zien, mitsgaders Zijn woning.

Wat is geloof?

David beleeft een dieptepunt in zijn leven. Hij is op de vlucht voor zijn eigen zoon. Het lijkt erop, dat op zijn vlucht geen terugkeer meer volgt. Slechts weinigen bleven hem trouw. Alles schijnt verloren te zijn. Maar er is een klein hoopvol lichtpunt. De priesters bleven hem trouw. Dat is belangrijk. Zadok en Abjathar hebben zelfs de ark weten mee te nemen uit Jeruzalem. Dat betekent toch dat God met David is?

Maar zo denkt David niet. Hij wijst de ark hier en nu af. De ark moet terug naar de stad. Hoe kan David dit nu toch doen? Wijst David hiermee ook God Zelf niet af? Is dit geen brutaal ongeloof? Grijp deze mogelijkheid aan! Geloof nu dat God met je is! Dat zou het geloof toch doen? God en Zijn redding aannemen?

Wat is geloof?

Dat aannemen zou ook heel niet verkeerd geweest zijn. De Heere heeft hier een teken van Zijn genade gegeven in de ark. Het geloof mag daar amen op zeggen. Maar..., er zijn voor David bedenkingen, er zijn obstakels. Wellicht heeft hij zich afgevraagd of dit wel écht Gods wil is. Is het geen mensenwerk van Zadok? En daar zijn redenen toe om dat te denken. Immers, de ark hoort in Jeruzalem. Dat is een absoluut gegeven, zo heeft de Heere dat in Zijn wet bepaald. De koning heeft er zeker van geweten wat er ooit gebeurde. Toen de beide zonen van Eli de ark meenamen in de strijd. Dat was een verkeerde, een onheilige actie. Dat had nooit gemogen. Hun gedachte was: als we de ark maar hebben, komt het altijd goed. Ook al leven we voort in onbekeerlijkheid. Zij gedroegen zich in alles als goddeloze priesters. Hoe konden zij dan nu denken dat de Heere, automatisch bijna, toch zou helpen? David heeft dat gevaar onderkend. Iets grijpen, wat je niet toekomt. De Heere "dwingen" om onze kant te kiezen. Zien wij dat gevaar ook? God is toch altijd voor ons? Hij wil toch helpen in nood? Hij zond Zijn Zoon; neem Hem dan aan!

Zeker, maar velen vegissen zich op deze manier. Het zou erop kunnen lijken dat niet de Heere, maar dat wij zelf onze zaken regelen; dat het initiatief niet bij de Heere ligt, maar bij ons.

Daarom kiest David voor de andere mogelijkheid. Geef alles aan Hem over. Dat is geloof, verdiept geloof! Laat Hem alles doen. Hij zegt dit niet uit ongeloof. Hij heeft zelfs hoop en daarvan getuigt hij dat de Heere hem zal terug brengen naar de ark in de stad. Hij hoopt ook

genade te vinden in Gods oog, maar daar durft hij niet zo maar van uit te gaan.

Niet forceren. Dat deed hij ook niet toen Ithai hem wilde volgen. "Zo ik toch gaan moet waarheen ik gaan kan: keer weder". En dan blijft Ithai bij zijn keus, zoals Ruth dat eens ook deed.

David herinnert zich nog iets. Hij denkt aan wat gebeurde met Bathseba, hij denkt aan dat zwaard dat niet zou wijken van zijn huis. En die gedachte ontnemt hem alle vrijmoedigheid. Die hoop blijft er wel. Maar dan is dat niet meer een actie van hem zelf, maar van de Heere. En is dat niet oneindig veel sterker en heerlijker, als de Heere Zelf alles doet? David leeft in de diepte. Dat blijkt ook daaruit als hij Absalom de koning noemt in vers 19. David is koning af! Zo leert een zondaar alle rechten opgeven om naakt en ellendig zich te vernederen.

Wat is geloof?

Het geloof is zeker ook aannemen, maar het is heerlijker als we het beleven als overgave. Dan komt het altijd goed. Dan zal blijken dat het alles genade is. Niet: als ik dit of dat, maar als Hij mij zal wederbrengen. Wie het zo met de Heere mag wagen en zijn zaak geheel aan Hem mag overgeven, die zal nooit bedrogen uitkomen.

De weg die David ging, was ook de weg van Christus, toen Hij de kruisweg ging. Het was de weg van de opgang der olijven. Ook Hij ging de weg van David. Ook Hij ging als een verstotene, als een ontroonde Koning, zelfs zonder een medegenoot. Hij kwam tot de overgave, die David beleefde. Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede. Hij had zeker Zijn rechten kunnen en mogen handhaven. Maar Hij heeft dat niet gedaan. Gehoorzaam aan Zijn Vader ging Hij de kruisweg. Er was voor Hem geen genade. Toch bleef Hij Koning. Het stond boven het kruis. Maar het ging door de vloek heen, door de diepte der verlating. David toont hier dat Gods Kerk aan deze Jezus gelijkvormig wordt. Zijn beeld vertoont.

Uw zaak, uw schuld, uw toekomst ligt in deze overgave. "Doch gij mijn ziel, het ga zo 't wil, stel u gerust, zwijg Gode stil, ik wacht op Hem! Zijn hulp zal blijken".

Ds. P. Roos

Typologie

Voor alle duidelijkheid: Dde titel boven dit stukje heeft niets te maken met een typ cursus of een typediploma. Het woord 'typologie' betekent in de theologie dat bepaalde gebeurtenissen uit het Oude Testament typen zijn van het leven van de Heere Jezus Christus. Het Griekse woord 'tupos' betekent onder andere 'teken' en 'voorbeeld'.. De typologische Bijbeluitleg zien we bijvoorbeeld in de 1 Korinthe 5:7 waar het paaslam een voorbeeld van de Heere Jezus wordt genoemd. En de Heere Jezus Zelf noemt in Mattheüs 12:4 Jona's verblijf in de vis een type van de drie dagen dat Hij in het graf zou zijn.

Dit vraagt wel even een omslag in ons denken. Tot nu toe ging het over Jona als persoon. En toen is duidelijk geworden dat Jona een zondig mens was. Hij was de Heere ongehoorzaam omdat hij het niet met Hem eens was. Hij weigerde om naar de heidenen te gaan om het Woord van God daar te verkondigen. Daarom werd hij door de Heere bezocht met die storm. En toen moest Jona zijn schuld erkennen en het recht van God aanvaarden.

Maar behalve als zondig mens wordt Jona ons in de Bijbel dus ook getekend als type van Christus. Hij is in bepaald opzicht dus een voorbeeld van hoe de Heere Jezus Zijn Borgwerk heeft gedaan. Maar, dat gold natuurlijk alleen van dit moment. Toen Jona wegluchtte, was hij bepaald geen type van de Heere Jezus. Hij was dat alleen toen hij in die vis zat en er ook weer uit kwam. Toen was hij een voorbeeld van de begrafenis en opstanding van de Heere Jezus.

En als we dus gaan nadenken over de vraag waarom Jona overboord moest, dan kun je dat van twee kanten bekijken. Je kunt het bekijken van de kan van Jona als zondaar. Dan moest Jona overboord omdat hij gezondigd had. Dan was het een straf. Maar je kunt het ook bekijken van de kant van Jona als type van de Heere Jezus. En dan moest hij overboord om de zeelui te redden van een zekere dood. En vanuit dat laatste perspectief willen we nu de tekst lezen. Dat het leven van de zeelui gespaard werd, omdat Jona overboord

ging. Als type van de Heere Jezus.

Jona heeft tegen die zeemannen gezegd dat ze hem overboord moesten werpen. Dan zouden ze leven. Daar wilden ze aanvankelijk niet aan. Ze hebben uit alle macht geroeid en zo zelf geprobeerd om die storm te overleven. Maar uiteindelijk moesten ze het opgeven en op bevel van Jona hebben ze hem overboord geworpen. En zo zijn ze gered. Toen werd de zee stil en was de toorn van God voorbij.

En deze God is nog niet veranderd. Gods gerechtigheid is nog niet veranderd. En de mens is ook niet veranderd. En wat voor die zeelui nodig was, dat is nog steeds nodig. Volgens de Catechismus is er in de waarachtige bekering de afsterving van de oude mens. Dat wil zeggen dat je je ellende leert kennen. En dat je alles kwijtraakt waar je je vertrouwen op stelt. Je moet inzien dat de dingen van dit aardse leven uiteindelijk geen geluk brengen. Je moet van je afgoden bevrijd worden. En je moet de Heere leren kennen als een genadig God. Dat zijn de kernzaken. Die moesten die zeelui leren kennen en die moeten wij ook leren kennen. En natuurlijk, de omstandigheden van die zeelui waren anders dan die van ons. De Heere heeft geen maatkostuum dat ieder van Zijn kinderen aan moet trekken. Maar de Heere volgt wel altijd hetzelfde patroon.

En dan gaat die mens ook leren dat er een hele weg nodig is om de toorn van God te stillen. Veel mensen gaan proberen het dan eerst zelf op te lossen. Door stipt en vroom te leven. Maar daar ligt geen rust in. Er is alleen vrede in het Borgwerk van Christus. Hij kwam in de zee van Gods gramschap terecht. Vanaf het begin tot het einde van Zijn leven, en in het bijzonder op Golgotha. 'Al Uw baren en Uw golven zijn over Mij heengegaan.' Psalm 42 is de psalm van Christus. En toen de Heere Jezus het uitriep: 'Het is volbracht!' Toen stond de zee van Gods gramschap stil van haar verbolgenheid. Daarom mag jij toegaan tot de troon der genade om van God barmhartigheid te krijgen. Om Jezus wil.

Ds. M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl

Jona 1:15

En zij namen Jona op en wierpen hem in de zee. Toen stond de zee stil van haar verbolgenheid.

Ambtsdrager in Coronatijd (4)

Hoe kun je als ambtsdragers in deze Coronacrisis je ambt en plicht getrouw verrichten tot Gods eer? Is dat geen onbegonnen werk in deze moeilijke tijd vol gelegenheid voor verdeeldheid, verwarring, vermoeidheid en verlegenheid?

De apostel Paulus aarzelt niet om de Efeziërs te wijzen op wat nodig is om *als gemeente* te leven overeenkomstig de christelijke roeping. Hij vermaant hen als het lichaam van Christus om te staan naar een openlijk zichtbare eenheid. Daarbij noemt hij in Efeze 4:2-3 vijf zaken. Voor een gezond eetpatroon kennen we vandaag een zogeheten "schijf van vijf". Maar Paulus spreekt wat een gezond geestelijk en kerkelijk leven betreft óók van een "schijf van vijf"! En wat is dan een Godzalig leven waartoe iedere ware christen wordt geroepen? Waaraan is een geestelijke levenswandel te herkennen, dat opkomt uit een door God vernieuwd hart waarin er plaats is gemaakt voor het wonder van Gods genadig omzien naar een in zichzelf verloren zondaar?

1. Wees bescheiden

Het eerste waartoe Paulus vanuit de gevangenis (!) de Efeziërs oproept, is om in *alle ootmoedigheid* te wandelen. Of anders gezegd: in deemoed, in nederigheid, in bescheidenheid. In het buitenbijbelse Grieks heeft dit woord een negatieve bijklank. Het is dan ook niet verbazingwekkend dat de Grieken in Paulus' tijd dit woord als een scheldwoord gebruikten. Wie *ootmoedig* was, was bang, slap, laf, eerloos, onedel, onwaardig, onaanzienlijk en telde niet mee in de samenleving. Maar juist dít woord gebruikt Paulus nu als eerste in positieve zin. Om te wijzen op een houding naar elkaar die gepast is voor een mens die zelf de juiste plaats onder God heeft ingenomen. Deze ootmoed kan dan ook niet anders zijn dan vrucht van genade in het leven van

één die eerst zelf heeft leren buigen voor God en Gods oordeel over zijn eigen leven.

Deze ootmoed is dan ook geen gewone menselijke karaktertrek, maar genadevrucht in het leven van één die is ontdekt aan zijn eigen hoogmoed tegenover God en de naaste. Die gaat ook een ander uitnemen: der achten dan zichzelf (Filipp. 2:3).

In zijn Schriftverklaring over Efeze geeft dr. H.F. Kohlbrugge in dit verband aan dat een lied hierover op hem als kind een blijvende indruk maakte:

"Ik ben een christen", zegt gij. Welnu, als werk en leven van wat uw mond beweert een klaar getuig'nis geven, zo staat het wel met u. Ik wens als gij te zijn een christen naar Gods Woord, in weg en wandel rein.

"Ik ben een christen", zegt gij. 'k Wil u niet tegenspreken, of 't moest uit uwe wandel mij anders zijn gebleken. Dat 't werk in waarheid zij van wie zich christen noemt; hij wandel' als zijn Heer', die zich in Hem beroemt. "Zeg niet: "Ik ben een christen", tot dat uw werk en leven van 't geen uw mond beweert een klaar getuig'nis geven. Uw woord is niet genoeg, - een christen wil geen schijn, maar 't geen zijn mond belijdt moet hij in waarheid zijn."

De *ootmoedigheid* in de Bijbelse zin van het woord heeft dus niets te maken met het hebben van een minderwaardigheidsgevoel of een negatief zelfbeeld. En ook niet met datgene wat wij wel nederige hoogmoed noemen: een houding waarin we een ander met de mond roemen, maar daarbij ten diepste geen ander doel hebben dan om er zelf wat mee te worden.

De *ootmoedigheid* in de Bijbelse zin van het woord is ook heel wat anders dan menselijke slapheid, of mensenvrees. Het heeft niets te maken met het niet durven benoemen van allerlei dwalingen, of met het aan de kaak stellen van onbij-

belse praktijken in gezin, kerk en samenleving. Als er -afgezien van Christus Zelf- één is geweest, die onverschrokken naar binnen toe (de gemeente) en naar buiten toe (overheid en samenleving) zo heeft gearbeid, is het Paulus. Het is ook niet zonder reden dat Christus, de Koning van de Kerk, de gemeente van Efeze in Openb. 2:2 prijst dat zij degenen die een verkeerde leer zochten in te voeren en ergernissen aanrichtten in het gemeentelijke leven niet hun gang hebben laten gaan.

Maar de *ootmoedigheid* waar Paulus op wijst is de nederigheid, die opkomt uit de vernedering van het hart door Gods Geest. Daarom kon Paulus het zelf zeggen: *"Daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voor-naamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen. (1 Tim. 1:16)"*

Om die reden achtte Paulus zich niet te groot om zijn broeders in alles te dienen. Een hoogmoedig mens kan weinig of niets naast of boven zich verdragen. Dult geen andere mening en kijk op allerlei zaken dan de zijne. Maar een ootmoedig mens verblijdt zich in Gods genade en gawe die hij bij anderen ziet en zo zoekt hij in ootmoed de eenheid.

Dat leidt tot de vraag aan mezelf en vervolgens aan elkaar: hoe zit het met dit eerste onderdeel in de "schijf van vijf" in ons persoonlijke en kerkelijke leven?

Ds. W.L. van der Staaij

SPREKEND VERLEDEN

*Theodorus Avinck-8**Sterk geloof*

‘En hij heeft aan de belofte van Gods niet getwijfeld door ongeloof, maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer.’ Romeinen 4:20

Kennis

Een sterk geloof heeft veel zelfkennis. Een sterkgelovige weet dat in zijn vlees geen goed woont. Het wordt beleefd dat zelfs de beste daden met zonden bevlekt zijn. Avinck haalt een citaat van Owen aan: “De genade die we ontvangen is als schoon water, dat door een vuile goot loopt.” De dodelijke en totale onmacht wordt al meer geleerd. “Het is er ver vandaan dat hij met Petrus nog grote voornemens heeft die hij in eigen kracht zou kunnen volbrengen. Maar hij ervaart dat hij in al zijn pogingen en bedoelingen veel afhankelijker is van de voortdurende invloeden en werking van de Geest. Hij kan en wil zonder Jezus niets doen, maar door Christus, Die hem kracht geeft, vermag hij alles.” Een sterkgelovige neemt ook toe in de kennis van Christus. “Hij heeft een meer overtuigende kennis van Jezus’ trouw, beidwilligheid en onbegrensde zondaarsliefde.” Een sterkgelovige leert ook God de Vader meer kennen in Zijn liefde, grootheid, trouw en waarheid. Een sterkgelovige ziet de Wet duidelijk in haar geestelijkheid en uitgebreidheid. De Wet veroordeelt een sterkgelovige niet meer, maar hij wil wel naar de Wet leven. De Wet is regel der dankbaarheid. Er is ook een helder begrip van het Evangelie. Hij wil Wet en Evangelie niet vermengen.

Toestemming en vertrouwen

Het sterke geloof blijkt ook uit de volkomen toestemming aan het Goddelijke getuigenis. Het sterke geloof heeft een overwogen, rustige en krachtige toestemming van de Bijbel. Het vertrouwen van een sterkgelovige baseert zich op Gods Woord met afzien van alle andere gronden in en buiten zichzelf. Het spreken van God is voor het sterke geloof genoeg. Het sterke geloof gelooft zeker dat God Zijn beloften zal vervullen. Ook tijdens geestelijke duisternissen vertrouwt het sterke geloof op het Woord, op God, op de Heere. Avinck haalt een gezegde aan van Erskine dat het sterke geloof Gods liefde leest in Gods woorden als het geen liefde kan zien in Zijn aangezicht. Het sterke geloof vertrouwt in alles voor tijd en eeuwigheid op Christus.

Voordelen

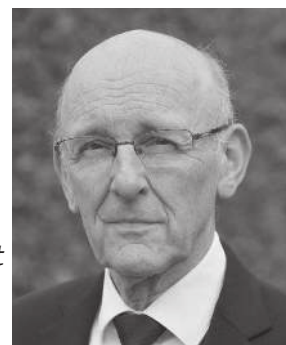
Het sterke geloof heeft voordelen boven het zwakke geloof. Het sterke geloof erkent God het meest in Zijn deugden en volmaakheden: Zijn wijsheid, almacht, algenoezaamheid, goedheid, waarheid en onveranderlijkheid. Gods eeuwige kracht en goddelijkheid schitteren in het werk van de verlossing nog

heerlijker dan in de schepping en onderhouding. Het sterke geloof ziet veel van Gods volmaakheden die in de Bijbel beschreven staan. Het sterke geloof vertrouwt onder alle omstandigheden op Gods beloften. Het sterke geloof maakt een mens meer geschikt om God te verheerlijken dan het klein geloof. Het sterke geloof kent meer vrede en blijdschap dan het zwakke geloof. Het zwakke geloof is vaak moedeloos en neergebogen. Het zwakke geloof kent een kortdurende blijdschap die veelal gericht is op de weldaden die de Heere geeft. Het sterke geloof heeft een langer durende blijdschap die zich richt op God, de Belover van de weldaden. Al is de stal leeg, dan is er toch blijdschap. We lezen dat in Hab. 3:17 en 18 ‘Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal en geen vrucht aan de wijnstok zijn zal, dat het werk van de olijfbom liegen zal en de velden geen spijs voortbrengen; dat men de kudde uit de kooien afscheuren zal, en dat er geen rund in de stallen wezen zal; zo zal ik nochtans in de HEE-RE van vreugde opspringen, Ik zal mij verheugen in de God mijns heils.’

Verzoeken

Het sterke geloof stelt in staat de verzoeken van zonde, duivel en wereld te weerstaan. Hoe sterker het geloof is, hoe meer het tegen de verzoeken kan ingaan en die kan overwinnen. In 1 Petr. 5:9 staat dat de duivel weerstaan kan worden indien Gods kind vast staat in het geloof. “Het geloof overwint ook de wereld, hoe sterker het geloof is, hoe groter en absoluut ook de overwinning zal zijn.” Mozes werd door het geloof beschermd tegen de verzoeken in het huis van de farao. Dat lezen we in Hebr. 11:24-26. Het sterke geloof deed de drie jongelingen staande blijven tegenover de bedreiging met het vuur van de oven. Hoe sterker het geloof, hoe zuiverder de heiligmaking. “De heiligmaking van een sterkgelovige is ook meer omvattend, want zoals het sterke geloof de zwaarste kruisen licht maakt, zo maakt het ook de moeilijkste plichten gemakkelijk.” Door het sterke geloof verliet Abraham Ur, zijn volk en familie om naar een onbekend gebied te gaan. Door het sterke geloof was Abraham ook bereid zijn zoon Izak te offeren. Het sterke geloof maakt bekwaam om te doen wat God van ons vraagt. Uit het geloof vloeien hoop, liefde en nederigheid voort. Het sterke geloof geeft aan God meer eer dan het zwakke geloof.

Ds. A. van Heteren

THE GREAT RESET

Deze term komen we ineens heel vaak tegen. Vooral economen hebben het er over. En alternatieve term is: Build black better. Waar gaat dit over? De corona-crisis heeft veel mensen aan het denken gezet. Allereerst de overheden, maar ook mensen op het grondvlak die meedenken.

Angst hangt tastbaar in de lucht. Angst voor het virus, maar meer misschien nog voor de ineenstorting van maatschappelijke waarden. Complotdenkers worden niet moe hun zwarte visioenen uit hun glazen bol te toveren. Bill Gates is en wordt steeds meer een man van wereldomvattende betekenis geacht. De belangrijke onderwerpen die mensen bezighouden zijn globalisering, digitalisering en individualisering. De overheid moet maatregelen nemen, die de individuele vrijheid op het spel zetten. Dat kan gevaarlijk zijn. Den Haag bepaalt niet alleen dat we na negen uur moeten binnenblijven, maar men decreteert ook dat je niet meer vrij mag denken over ethische vragen, zoals seksualiteit en klimaat. Men ziet dat steeds meer zaken worden voorgeschreven. Daarom zien allerlei critici het einde opdoemen van de democratie. Een kleine groep mensen gaat de massa sturen. Een land als China met op elke hoek een camera kan zo maar model worden voor ons vrije Westen.

Hoe is dit denken op gang gekomen? Het was er wel, maar het virus heeft het hele leven radicaal in die richting veranderd. De maatschappelijke trein lijkt ontspoord. Niemand kan nog met enige grond zeggen hoe zijn leven gaat verlopen. Waar ligt de toekomst? Er dagen economische doembeelden op. Steunpakketten gaan leiden tot een enorme staatsschuld. Wat laten we zodoende onze jeugd na? Waar gaan we kopen en verkopen, als straks de middenstand ten onder gaat? Het is echt een terechte vraag of overheden en bestuurders nog enige visie hebben op de eigenlijke problemen. Zij zijn ook maar mensen. We denken misschien dat zij het wel zullen weten. Maar we kunnen toch niet menen dat van Dissel de nieuwe profeet is geworden? Dezer dagen blijkt dat de Duitse overheid wetenschappers heeft voorgeschreven wat zij zeggen moeten. Dit omdat het beleid koste wat het kost moet doorgaan.

We hebben ook vast wel gehoord dat er steeds meer ongenoegen ontstaat over het nieuwe beleid. Dat zien we ook rond vaccinatie. Het gaat vast gebeuren dat er een vaccinatiedwang ontstaat. Het ligt naar menselijke maatstaven gedacht ook voor de hand, het lijkt aannemelijk. Dus ook zo weer een aanslag op de vrijheid van de burger en met name op die van de christen. Vergeten we vooral niet dat dit komende bestel zich keren zal tegen de kerk. Christenvervolging is nu reeds een massaal verschijnsel.

Waar moeten we de oorzaken zoeken van deze neergang? Ik noemde reeds de globalisering. Zonder dat zou er nu geen wereldwijde pandemie kunnen bestaan. Men wil één wereld, een grote toren van Babel. Ieder moet wereldwijd denken en spreken als de massa. Vandaar dat migratie op alle terreinen wordt gestimuleerd en aangemoedigd. Denkt u maar aan de linkse politici in Nederland. Voeg daarbij de digitalisering. Via deze wereldwijde snelweg wordt de eenheid bevorderd en mogelijk gemaakt. Deze techniek zal als God willen zijn. U hebt kunnen lezen

van pogingen om via elektronische chips het denken van mensen zo te beïnvloeden, dat de robot als een monsterachtig wezen opdoemt.

Wat is complot en wat is waarheid? Wie kan die vraag beantwoorden? Wie kan dit nog overzien? In de wereld ontstaan er allerlei protesten tegen deze nieuwe wereldorde. Die protesten missen echter die ene wissel: de vreze des Heeren en alleen deze is het beginsel der wijsheid. Alleen daar wordt de waarheid gekend. Bij het lezen van bovenstaande schets hebt u misschien toch ook gedacht aan Bijbelse profetieën. Gods Woord laat ons de contouren zien van dit grote wereldrijk. Gods Woord bepaalt ons bij de tekenen der tijden. Jezus heeft zo dringend opgeroepen de tijden te verstaan en de voetstappen te horen van Zijn komst. Daarbij is het wel benauwend dat wereldlingen zo druk zijn met het waarnemen van deze ontwikkelingen, terwijl de kerk vaak (te) lijdzaam zich voegt naar de wereldse structuren. Beseffen wij wel dat het hier gaat om antichristelijke processen? De kerk zou toch kritisch moeten kijken naar wat overheden voorschrijven? Niet om daartegen een protesthouding van geweld te ontwikkelen; wel om de Schrift te leggen naast deze bewegingen. De inmiddels bekende slogan: Samen worden we corona de baas, is toch een leugen? Dit is toch het beeld van Nebukadnezar? En denkt u niet dat ook de toevlucht die de wereld zoekt in vaccinatie voor christenen een verzoeking kan zijn? Je moet je toch afvragen of je je wilt laten inpassen in de afgodische verwachting die hier heerst? Ik zeg niet dat men deze daarom moet afwijzen, want ieder moet met een vernieuwd geweten leven in deze wereld. Ook wij maken dagelijks gebruik van producten die de wereld oplevert. Maar de roesachtige sfeer van het: wir schaffen das, kan slechts grote distantie scheppen tussen kerk en wereld. En daar gaat het nu om.

We kunnen het weten en we kunnen erop bedacht zijn dat de wijze maagden slapen en dat de kinderen der wereld soms verstandiger zijn dan de kinderen van God. Ook Gods levende volk kan zo meegevoerd worden door allerlei bewegingen. Het kan ook zo verkleefd zijn aan de wereld en haar begeerlijkheden. En daarom zal de bazuin die kerk doen ontwaken. Weet u welke kerk geen last heeft van deze verwereldlijking? Dat is de kerk achter de tralies. Zal de Heere ook ons op diezelfde wijze wakker schudden? We zien daarvan de tekenen. Het gaat erom dat we onze roeping in de wereld verstaan. Die kerk kan en mag zijn een stad op een berg en een licht op de kandelaar. Dat is oneindig veel beter dan het denken van de natuurlijke mens, waar dan ook. De great reset zal eenmaal aanbreken. Maar anders dan wij denken. Reset betekent eigenlijk: herschepping, recreatie. Vandaar dit onderwerp!

Ds. P. Roos

Lezen in de brief aan de Hebreeënen (5)

We zijn inmiddels toegekomen aan hoofdstuk 2 van de brief. Een nieuw hoofdstuk, maar wel in nauwe aansluiting op het voorafgaande. Dat blijkt wel uit het eerste woordje: “Daarom...” De apostel gaat conclusies trekken uit wat hij tot dusver schreef. Hij roept zijn lezers – trouwens ook zichzelf – ertoe op om zich te houden aan wat zojuist gehoord is. Alle aandacht moet daarop gericht worden. Wat is er alweer gezegd? Dat de Heere “in deze laatste dagen” gesproken heeft door de Zoon. En dat deze Zoon een uitnemende heerlijkheid bezit. Wel zeven kostbare eigenschappen van Hem zijn opgesomd. Christus overtreft alle schepselen, ook de engelen die zo’n hoge taak hebben. Tot de Zoon van God heeft de Vader gezegd dat Hij aan Zijn rechterhand zitten zal. Zo zal Hij al Zijn vijanden maken tot een voetbank voor Zijn voeten.

Welnu, heb daarop acht!, zo begint hoofdstuk 2. Als u dat doet, zult er voor bewaard worden om te eniger tijd door te vloeien, zo lezen we in vers 1. Doorvloeien – aldus de Statenvertaling. De kanttekeningen verklaren dit als “wanneer zij als water dat doorvloeit, vergaan of verloren gaan.” Het Griekse woord kan ook uitgelegd worden als “uit de koers raken.” Een term uit de scheepvaart. Wanneer de Hebreeënen zouden voorbijgaan aan de hoge positie en Goddelijke almacht van hun Heere en Zaligmaker, dan zouden ze zijn als “een stuurloos schip, dat door de stroom wordt meegenomen zodat ze de haven van hun bestemming mislopen” [Van de Kamp].

De schrijver van de Hebreeënbrief acht het nodig zijn lezers een woord van vermaning mee te geven. Een pastoraal woord dus als een soort toepassing van wat in hoofdstuk 1 is gezegd. Hij heeft hen gewezen op de uitnemendheid van de verhoogde Zoon van God in de hemel, maar wil de ernst en de troost daarvan nu op hun harten binden. De gemeente van de Hebreeënen verkeerde in een moeilijke periode. Vervolg en verdrukking waren aanstaande. Het leek of er zich een zware bui aan het ontwikkelen was. Alle aanleiding om moedeloos en ingezonken te geraken. En om de vaste koers te verliezen. De apostel wil hun harten weer richten op wat vast en zeker is. Christus is in de hemel! Hij regeert en zal Zijn almacht tonen. Er is alles aan gelegen om dat voor ogen te houden. In vers 2 voegt de apostel daar nog een extra motief aan toe. Onder het oude verbond heeft God Zijn Wet gegeven, “door de engelen gesproken...” Wie de Wet van de Heere overtreedt, zal rechtvaardige vergelding ontvangen! De Heere waakt over Zijn Wet. Wie Zijn openbaring veracht, moet vrezen.

Welnu, het één met het ander... De strenge Wet van de heilige God, bekend gemaakt onder de oude bedeling, alsmede het spreken van de Heere door Zijn

Zoon in de nieuwe bedeling. Het één met het ander brengt tot de vermanende uitroep van de apostel: “...hoe zullen we ontvlieden indien we op zo’n grote zaligheid geen acht nemen?” Het is een zogenaamde retorische vraag. Een vraag waarin het antwoord is opgenomen. Dat antwoord is: nee, we zullen niet kunnen ontvlieden als we op dat alles geen acht nemen. We zullen in dat geval de rechtvaardige vergelding van vers 2 niet kunnen ontgaan!

Geen acht nemen op zulke zaligheid... “Welke zaligheid wordt hier bedoeld? Die verkondigd wordt. Dus de zaligheid is teweeg gebracht! ‘Voor mij?’, vraagt deze en gene. Ja, juist voor u, als ge ernaar vraagt. Ik zeg u, de zaligheid is teweeg gebracht, ja, de volkomen zaligheid, en dat wordt niet geacht. Integendeel, veracht. Zal ik u zeggen waarom God dat straft? Wij zijn toch verloren. Waar zullen wij met onze ellende heen? Zullen wij blijven zitten in de zonde? Ons laten weerhouden van tot God te gaan? Dan geven wij geen acht op de zaligheid, welke er is.” [dr. H.F. Kohlbrugge].

Over die zaligheid schrijft de apostel in de verzen 3 en 4 nog drie kenmerken. Het is zo iets als een drievoudige bewijsvoering van de grote waarde van de zaligheid door de Heere Jezus.

Ten eerste is die zaligheid begonnen verkondigd te worden door de Heere Jezus Zelf. Door Hem immers, zo zagen we in 1: 1 heeft de heilige God gesproken. En heeft Hijzelf in Zijn bediening ook niet gesproken? Hij is immers de grote Profeet en Leraar, door God gezonden, om de verborgen raad en wil aangaande de zaligheid van zondaren bekend te maken. Als iemand dat gedaan heeft, dan Hij! En Zijn spreken is volmaakt!

Vervolgens is Zijn verkondiging bevestigd “door degenen die Hem gehoord hebben.” Wie zijn dat? Dat waren Zijn oog- en oorgetuigen, de discipelen die als apostelen het Evangelie van de ene Naam verkondigd hebben. Petrus heeft het in één van zijn brieven benadrukt: “Wij zijn geen kunstelijk verdichte fabellen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en de toekomst van onze Heere Jezus Christus. Maar zij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit” [2 Petr. 1: 16].

Als derde waren er de tekenen en wonderen en de bijzondere gaven van Gods Geest. Samen een extra garantie dus van de betrouwbaarheid van het Woord aangaande Christus. Geen twijfel mogelijk: Zijn Naam is de enige waardoor wij moeten zalig worden. Daarom: gelooft Zijn heil- en troostrijk Woord!

Ds. J.M.J. Kieviet

TWEE BEKERS – PROF. VAN DER SCHUIT OVER HET LIJDEN VAN CHRISTUS

Ter inleiding – Vanuit de schat van het verleden van onze kerken deze keer een lijdensoverdenking van wijlen prof. J.J. van der Schuit. Ik wijs op een viertal leerzame trekken: aandacht voor Christus als de tweede Adam; aandacht voor het zielenlijden van Christus; de vergelijking van Christus' lijden met een fonkelende ster en een kostbare edelsteen; de troost van Christus' lijden voor Gods kinderen als zij geleid worden op donkere wegen. | ds. A.J.T. Ruis

In een hof

In een hof werd de strijd verloren. In een hof werd de strijd gewonnen. De hof van Eden telt de eerste begrafenisstoet. De hof van Gethsemané telt de eerste doodsoverwinnaar. In de hof van Eden geen stem van de eerste Adam. Daar was alleen de benauwende stilte der verberging. In de hof van Gethsemané de stem van de tweede Adam, Die het vertrouwelijke 'Mijn Vader' liet horen...

Al was het, dat ik de talen der engelen en der mensen sprak, toch zou ik de zielsangst niet kunnen berekenen, die aan de andere zijde van de Kedron is geleden. Wie kan hier bepalen, hoe de Middelaar de hellekrachten van smart, van zonde en dood moet doorkruipen? Hier in deze hellenacht van de ontzettende doodverschrikking schenen geen vensters meer te zijn, waardoor het licht uit de hemeldag straalt. Of wordt de beker van het lijden van Christus hier niet gevuld met de bezoldiging der zonde, dat is de dood? (...)

Zet u hier neder

Nee – u moet in de lijdensweken niet allereerst en allermeeft denken aan de bende met stokken gewapend, u hoeft niet te staren op dat verbleekte gelaat en die zware kruisbalk. Dat lijkt mij meer rooms, dan gereformeerd. Immers, in Gethsemané is bij het zwaarste lijden niets daarvan te bespeuren. Jezus was daar alleen, helemaal alleen, en slechts enkele vertrouwde discipelen verkeerden op enige afstand van Hem. Toch vernemen wij daar de pijnlijke klacht:

'Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe'.

Het schijnt mij toe, of het tekstverband met grote nadruk er op wil wijzen, dat wij hier toch vooral onze aandacht aan geven. Of is het niet uit grote oorzaak, dat Jezus tot Zijn discipelen zegt: 'Zet u hier neder, of blijft hier, en waakt met Mij'.

Merkt u wel, wat de Heiland van u en van mij vraagt, als wij aan Gethsemané gekomen zijn. Niet, dat wij meestrijden, en meelijden, maar wel dat wij ons neerzetten... Zou het niet zijn een aanwijzing, ja een roepstem van de Heere, dat wij toch vooral dit gedeelte van Zijn lijden bijzonder aandachtig zouden gadeslaan? (...)

Ster en edelsteen

Welnu, zo wil Jezus zeggen – christen, zit hier neer, rustig en wakend – want aan Gethsemané's donkere hemel staan sterren te blinken, en gaan sterren rijzen van Middelaarsschoonheid, zoals er slechts weinige staan aan de hemel van Mijn leven. Hier, zo zegt de Heiland, is een edelsteen van hoogste karaat. Beschouw die, taxeer hem, en draag hem in de trouwring van de genade van Uw God, totdat de grote bruiloftsdag komt.

Zit hier neder! Wat een boodschap bij de ingang van Gethsemané! De Heere vraagt niet, dat wij een stuk van Zijn lijden zullen dragen, dat wij een gedeelte van Zijn zielen nood zullen torsen. Nee, Hij vraagt slechts, dat wij zullen neerzitten en overpeinzen de smartengang van Zijn hoogste lijden, de betekenis van Zijn zielenstrijd.

Maar zelfs dit neerzitten en overpeinzen is nog te veel voor de discipelen. Zij kunnen slaan met het zwaard – zij kunnen roemen op hun kracht en durf (wij zullen nimmermeer aan U geërgerd worden) – zij kunnen grote woorden spreken, zij kunnen zich geweldig voordoen, – ze kunnen ook vluchten – maar ze kunnen in Gethsemané niet neerzitten en waken!

De donkerste paden

Het zelf doen – dat gaat wel. Maar niets te doen en de Heere alleen in ons en voor ons te laten werken... Niets dan alleen (!) wachten, waken, neerzitten en dan leren rusten, werkelijk rusten in een Zaligmaker, Die het helemaal alleen doet – daar is onze werkheilige natuur niet op ingesteld. In stilzitten en vertrouwen zal Uw sterkte zijn – staat in de Bijbel. Ja inderdaad, het staat in de Bijbel, maar voor de meesten ook alleen maar daar...

Stil zijn, – zich geven – zich wijden – dat vraagt Gethsemané, ook als de harde slagen ons treffen, als raadsels om ons heen woelen, als de nacht verdonkert en het zangstuk van het leven zwijgt. Stil zijn – niet het druk gepraat, niet ons uitputten in woorden, zoals de vrienden van Job en Job zelf... Een geheiligde ziel die Gethsemané's donker bepeinst, weet en leert, dat ook daar een Vader, De Vader, waakt in het Vaderhuis, en de klacht van Zijn kinderen hoort, ook al gaat Hij met Zijn liefste kinderen de donkerste paden.

Een gebroken Christus in Gethsemané wordt ons daarom zo groot en zo sterk, omdat de verkwikking van de ziel – mijn beker is overvloeiende – stellig het zaligst genoten wordt door hem die 'met Christus gekruist' eerst bittere uitputting geproefd heeft. Want al komen wij nooit in het lijden van Christus, wij leren wel iets van Zijn lijden. Of zegt Hij niet: Die met Mij lijden, zullen ook met Mij verheerlijkt worden. En wie Mijn discipel wil zijn, neme zijn kruis op, en volg Mij...

J.J. van der Schuit

De duivelen geloven het ook

Het klinkt vreemd natuurlijk dat de duivelen ook geloven, maar wat moeten we hieronder verstaan en waarom zegt de apostel Jakobus dat? Een mooie vraag, waarvoor dank! We gaan bij de beantwoording van deze vraag eerst het verband van deze woorden bekijken. En dan gaat het over Jakobus 2:14-26.

De apostel gaat in zijn beschrijving van het geloof benadrukken wat het ware geloof is. Er is immers zoveel surrogaat, een geloof van eigen maaksel, een geloof in je geloof, een geloof dat voor een tijd is, een geloof in Christus als Wonderdoener. Maar al deze zaken missen de kern van het ware geloof. En het ware geloof is een levend geloof. Het geloof dat vrucht is van de wedergeboorte. Een geschonken geloof dus. Het ware geloof draagt vrucht. Aan de vruchten wordt de boom gekend.

Jakobus gaat in gesprek met iemand die zegt dat hij het geloof bezit, maar het blijkt nergens uit. Het leven, de daden, getuigen er niet van. Het woord (ik geloof), gaat niet gepaard met de daad (ik heb lief). Zonder de liefde is het geloof dood, liever gezegd: het is helemaal niet het waar, zaligmakend geloof dat de Heere in het mensenhart werkt.

En als de opponent van de apostel beweert dat je geloof en werken uit elkaar kunt houden, moet Jakobus dat dan ook bestrijden. Hij daagt zijn tegenstander als het ware uit om zijn geloof te laten zien, los van de werken. Maar dat kan niet. De werkelijkheid van iemands geloof kan immers alleen maar blijken uit zijn levenswandel? Niet alleen het woord (ik geloof), maar ook de daad (ik heb lief) moet er zijn.

En de apostel komt dan met het overtuigende voorbeeld van Abraham, de vader aller gelovigen, wiens geloof duidelijk bleek uit zijn werken, bijvoorbeeld het offeren van zijn zoon Izak.

De tegenstander van Jakobus meent genoeg te hebben aan het kennen en onderschrijven van de waarheid, bijvoorbeeld dat onze God een enig God is. Nou, zegt Jakobus, dat is ook zo, je gelooft dan in een waar ding. Je gelooft in God. Maar...en dan komt hij met de woorden waar onze vraagsteller op wees, de duivelen geloven het ook dat God de enige en waarachtige God is. De duivel weet heel goed Wie God is en dat Hij de Schepper is van hemel en aarde. De duivel is goed op de hoogte van het werk van Gods Zoon. Maar dat geloof van de duivel redt hem niet. Het geeft hem niet de rust die een zondaar ontvangt in de weg van het geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde. De duivel weet echter ook dat die God hem straks eeuwig straffen zal in het onuitblusbare vuur. En hij gelooft zo stellig in de hel dat hij siddert!

Aan de ene kant zegt de apostel dus dat we met een historisch geloof nog buiten de zaligheid staan. Dan geloven we wel in God, maar we zijn daarin zelfs aan de duivel gelijk eigenlijk, die ook in God gelooft. En het verschil tussen een historisch geloof en het ware geloof is dat we niet alleen leren geloven in God, maar ook dat we voor God niet kunnen bestaan en daarom verzoening nodig hebben, een Borg en Middelaar, de Heere Jezus Christus.

Aan de andere kant benadrukt Jakobus hier dat het gevaarlijk is om op een historisch geloof te rusten. Zonder dat er maar enige siddering is dat we voor de heilige God niet kunnen bestaan buiten Christus om.

En dat is, tenslotte, ook zo ontdekkend voor u en mij. We kunnen ons ergeren aan het atheïsme: God bestaat niet. Nee, wij geloven wel in God! Maar zijn we ook met Hem verzoend? Hebben we de Weg naar God gevonden, dat is het geloof in Jezus' Persoon en werk? Dan leren we God door middel van Woord en Geest kennen als onze God en Vader en leren we Hem te vrezen als het allerhoogste Goed. De vraag wordt geboren: wat wilt Gij dat ik doen zal! Een vraag die opkomt uit een hart dat verwonderd is vanwege Gods ervaren genade en liefde. Dan is er het woord, de belijdenis (ik geloof), maar ook de vrucht (ik heb lief), En wat is het een wonder dat de duivel nu nooit meer behouden kan worden, maar ik wel. Ja, is dat ook voor ons een wonder geworden?

Ds. K. Hoefnagel

PERS BERICHT

CGK KERKENDAG

De commissie van de CGK Kerkendag stelt vast dat het vanwege de coronamaatregelen niet realistisch is om de Kerkendag 2021 in de gebruikelijke vorm doorgang te laten vinden. Er is overwogen om op een andere manier het doel van samenbinding te bereiken. De commissie ziet daarvoor nu onvoldoende mogelijkheden. Daarom is besloten om de landelijke Kerkendag een jaar uit te stellen. Dat geeft de commissie de gelegenheid om voor 2022 een vernieuwd programma voor te bereiden dat aantrekkelijk is voor iedereen die deze dag te hoopt te bezoeken.

PERSBERICHT EEN HANDREIKING

Op zaterdag 20 maart 2021 DV houdt vereniging Een Handreiking haar jaarlijkse vergadering. Tegelijk zal dan het 25-jarig jubileum van de vereniging worden herdacht. Het past ons de Heere te erkennen dat we al een kwart eeuw bezig mogen zijn voor familieleden van mensen met een psychische ziekte. Onze vereniging blijkt in een behoefte te voorzien en daar zijn we dankbaar voor.

Het thema van deze dag is:

‘Pastoraat aan mensen met een psychische ziekte’

De hoofdlezing wordt gehouden door ds. J.M.J. Kieviet, emeritus-predikant van de C.G.K. In een co-referaat zal drs. Ewoud de Jong, psychiater en geneesheer-directeur van Eleos, het thema behandelen vanuit ‘zijn werkkamer’ waarbij de verhouding pastoraat en hulpverlening aan de orde zal komen. Hierna zal een forumbespreking plaatsvinden, waarin de beide inleiders plaats zullen nemen. Vragen kunnen worden gesteld via de app (06 270 543 58) of via de mail (info@eenhandreiking.nl).

De dag begint om 10 uur en wordt om 12.30 uur afgesloten en is online te volgen via de volgende links: alleen audio:

<https://www.kerkomroep.nl/#/kerken/10689>

video en audio: <https://www.youtube.com/channel/UCe7NL8kvmRyY2tVRyi4Qn9w>

Verdere informatie is te vinden op de website, www.eenhandreiking.nl. Vragen of opmerkingen kunt u doorgeven via info@eenhandreiking.nl.

BOEKBESPREKINGEN

Ds. C.P. de Boer, *Zijn bloed kome over ons, Een reflectie op een traditionele tekstuitleg in de gereformeerde gezindte*, paperback, 62 blz., € 6,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 4773.

‘Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen’ Matth. 27:25 is in de loop der eeuwen vaak uitgelegd als een wraakbede. De verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen, de pogroms tegen de Joden de eeuwen door en de Holocaust werden gezien als straf van God over de joden. De Joden zouden dit alles aan zichzelf te wijten hebben. De auteur bestrijdt op exegetische gronden deze onjuiste opvatting die ook in onze kerken werd uitgedragen. We zijn de auteur dankbaar voor dit duidelijke en verkeerde opvattingen weerleggende boekje. De auteur concludeert onder meer (blz. 55) “De traditionele uitleg van de woorden ‘Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!’ is on-Bijbels.”

P. de Zeeuw JGzn, *Livingstone, Zending en ontdekkingsreiziger van Afrika, gebonden*, 141 blz., € 15,95, Uitgeverij ‘de Ramshoorn’, Goes, ISBN 9789461151384.

Livingstone (1813-1873) wilde dokter en zendeling worden onder de Chinezen. Omdat er in China een oorlog uitbreekt is hij naar Afrika gegaan. Veel heeft hij mogen ontdekken en zien. Het werd zijn levensdoel een einde te maken aan de slavenhandel. Hij is in Afrika gestorven en in de Westminster Abbey te Londen begraven. Ook dit boek uit de historische jeugdserie zal zijn weg wel weten te vinden onder jong en oud.

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar

(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
”Mijn Laatste Wens”.

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl

Willemieke Kloosterman en Anneke Kloosterman- van der Sluys, De weg naar Golgotha, Uitzien naar Goede Vrijdag en Pasen, posterpakket, geniet, 56 blz., € 15,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 4919.

Geschikt voor kinderen van 4-8 jaar. Voor elke dag in de lijdenstijd is een dagboekstukje opgenomen met bijbehorend Schriftgedeelte en gespreksvragen. Iedere week heeft een eigen thema. Kan zeker gebruikt worden in een gezin met jonge kinderen.

Ds. D.W. Tuinier, Gods verborgen omgang vinden, Psalmen in woord en beeld, deel 1, gebonden, 116 blz., € 23,50. Uitgeverij 'De Ramshoorn', Goes, ISBN 9789461151582.

Dit eerste, mooi uitgevoerde deel, gaat over de Psalmen 1 t/m 25. De opzet is origineel: De berijming van Jacobus Revius is opgenomen, hier en daar enigszins aangepast aan het hedendaags Nederlands. De verouderde woorden worden in voetnoten verklaard. De meditatie over de Psalmen zijn van ds. D.W. Tuinier, de toelichtingen zijn geschreven door M.J. Ruissen en bij iedere Psalm is een schilderij opgenomen van Henk van den Brink.

Isaac da Costa, Eeuwig roemen in het kruis, gebonden, 104 blz., € 9,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 4414.

Dit boekje bevat 49 overdenkingen die gelezen kunnen worden in de lijdenstijd. In 1822 kwam de Joodse auteur tot bekering. De overdenkingen, samengesteld door J. Kranendonk- Gijssen, zijn geput uit de Bijbellezingen van Da Costa.

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.
Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 29,00,- per jaar.
Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 34,-per jaar.
Advertentietarieven op aanvraag.
Contactadres Canada:
D. Kleinjan Tel. 905-627-8556
mail: bewaarhetpand@hotmail.com

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.
Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk 1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 11 maart 2021. Kopij graag binnen donderdag 25 februari 2021.

Biddag

D.V. 10 maart zal de jaarlijkse biddag voor gewas en arbeid gehouden worden. Vroeger werden er door de overheid biddagen die tegelijkertijd boetedagen waren uitgeschreven. Land, volk en kerk hebben bekering nodig. Helaas zwijgt onze overheid daarover. De koning van Ninevé is daarin tot een beschamend voorbeeld. Op de prediking van Jona kwam er bekering. Laten we op de biddag ons mogen verootmoedigen voor de Heere en bekering mogen afsmecken voor onszelf, voor land en volk en voor onze overheid.

Bedreigde eenheid

De eenheid binnen onze kerken wordt bedreigd. Zes predikanten hebben in een brief hun zorgen daarover geuit. U hebt kunnen lezen dat het bestuur van de stichting 'Bewaar het Pand' daarop heeft gereageerd. Helaas lijkt het dat niet iedereen binnen onze kerken zich wil houden aan Schrift, belijdenis en kerkorde. Er wordt gepleit voor vrijheid van exegese en het doorgaande werk van de Heilige Geest. Het lijkt erop dat sommigen binnen onze kerken het zo zien dat de vrijheid van exegese niet beperkt wordt door onze belijdenisgeschriften. Bovenstaande zou kunnen leiden tot de conclusie dat de vrouw in het ambt in onze tijd toegestaan is en dat er praktiserende homoseksuelen aan het Avondmaal worden toegelaten. Het bestuur van 'Bewaar het Pand' is ook heel bezorgd over een dreigende breuk in ons kerkverband. We hopen en bidden dat er eenheid in waarheid mag zijn en blijven of terugkomen door te luisteren naar en te gehoorzamen aan Schrift, belijdenis en kerkorde. Wanneer plaatselijke gemeenten zich niet wensen te houden aan de besluiten die in de kerkelijke weg genomen worden, stellen zij zichzelf in feite buiten ons kerkverband. Met droefheid in ons hart moeten we dat helaas vaststellen. De Heere ontferme Zich over onze kerken en geve onze Generale Synode alles wat nodig is om op de juiste wijze leiding te geven aan ons kerkelijke leven.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

TERDEGE, DÉ VERRASSING IN JE BRIEVENBUS!

Nu
1e maand
GRATIS

Geniet van een abonnement op Terdege.

Lees eerlijke interviews en verrassende artikelen.

Smul van leuke columns en lekkere recepten.

Terdege biedt inspiratie waar je blij van wordt.

Lees nu eerste maand gratis!

terdege.nl/pand of scan de code

*Want Gij zijt mij een Hulp geweest; en
in de schaduw Uwer vleugelen zal ik vrolijk zingen.
Psalm 63 : 8*

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk 'Eben-Haëzer' heeft met ontroering kennis genomen van het toch nog plotselinge overlijden van zijn oud-ambtsbroeder

Albertus Visscher

Met dankbaarheid gedenken wij dat hij de gemeente van 1974 tot 2003 meerdere periodes met liefde, trouw en toewijding heeft mogen dienen in het ambt van diaken.

De God aller genade sterke zuster Visscher, kinderen en (achter)kleinkinderen en verdere familie.

Namens de kerkenraad,
Ds. A. van Heteren, preses
W. Ras, scriba

Urk, 5 februari 2021

OpenDoors

Op de bres voor vervolgte christenen

Geloven maakt kwetsbaar

Met uw gift helpt u vervolgte christenen om te overleven in de meest gevaarlijke landen ter wereld en standvastig te blijven geloven.

Geef vandaag nog en bekijk het verhaal op
opendoors.nl/gevaar

